

[Aksel Larsen.]

(Ålborg amt) og hans parti ønsker, der skal stå noget andet i et flyveblad, kan de selv udgive det. Men hvis hr. Erik Hansen (Ålborg amt) virkelig tror, at det, regeringen her har foreslået, er at ophøje et mæglingsforslag til lov, så vil jeg virkelig anbefale, at han foreslår behandlingen af sagen udsat, indtil han er blevet klar over, hvad regeringens lovforslag drejer sig om.

Til arbejdsministeren kan jeg fornøftigvis ikke have meget at sige. Han oplæste en kortfattet redegørelse med det, som han synes skulle siges, men han gik jo overhovedet ikke ind på det, der er sagt her under debatten, og overlod ganske øjensynlig dette til statsministeren. Dog har jeg den ene bemærkning til arbejdsministeren, at det var regeringens argument, at regeringen måtte afvise at gribe ind mod skibsredernes standsning af eksportbådene og cementskibene, når man ikke samtidig afgjorde konflikten. Det var i begyndelsen regeringens eneste argument, og det var hele tiden dens mest tungtvejende argument, at man måtte forbyde strejken, fordi landbrugseksporten og cementtransporten var i fare. Da der så bliver givet grønt lys for disse transporter, så siger regeringen: ja men alligevel, strejken skal forbydes alligevel, i stedet for at gøre det logiske at gå til rederne. Det er rigtigt, at vi i vor henvendelse til regeringen af 17. maj har foreslået, at regeringen henvendte sig til rederiforeningen og påvirkede den, og at den, hvis den ikke kunne påvirke rederiforeningen, så søgte det ordnet ved lov. Det er ikke, fordi jeg mener, det sidste er ideelt; jeg mener heller ikke, det er nødvendigt, og derfor skal man lægge mærke til, at vort første og primære forslag, det gik ud på, at man skulle forhandle med rederiforeningen. Jeg tror, enhver regering, hvis den selv vil, har tilstrækkelig autoritet til at kunne påvirke en organisation som rederiforeningen, så meget mere som regeringspartierne var indstillet på, at her skal rederiforeningens forbud til Det forenede Dampskibs-Selskab ophæves. Hvis regeringspartierne var af samme mening, så ville regeringen kunne sige: vi har et folketing bag os, og hvis I ikke ophæver dette aldeles urimelige og samfundsskadelige forbud, så kan det tænkes, folketinget gør noget helt andet. Det afhænger naturligvis af, hvorvidt man

vil. Men når arbejdsministeren siger i udvalget: ja, hvis udvalget forlanger det, så vil vi selvfølgelig godt gøre det, men vi bærer døden i hjertet, vi er sikker på, der kommer ikke noget ud af det, så skal det jo gå galt. Men det er jo så enkelt. Regeringspartierne medlemmer i udvalget erklærede offentligt i fredags, at hvad der end sker, skal strejkeforbudsloven gennemføres, som regeringen har foreslået det. Ja, så siger man jo til rederne: selv om statsministeren nu kommer til jer, så sig for alt i verden nej, for det er jo flintrende ligeegyldigt, hvad han beder jer om, I skal bære stå fast, så skal det nok blive ordnet.

Og så er det spørgsmålet, hvis interesser man varetager. Ja men det er dog vist ganske enkelt. Rederiforeningen kørte i begyndelsen på det samme som regeringen med, at landbrugseksporten standser. Derpå med, at det kunne ikke betale sig at sejle med halvtomme skibe, og så var det en gidselstrejke mod Det forenede Dampskibs-Selskab, når det skulle sejle med halvtomme skibe, og det kunne man ikke tolerere. Så fik Det forenede Dampskibs-Selskab lov til at sejle med fuldtlastede skibe, og så siger man, nu er det for alvor en gidselstrejke, vi vil ikke finde os i, at Det forenede Dampskibs-Selskab skal sejle med fuldtlastede skibe. Ja, det er jo realiteten i, hvad rederiforeningen sagde. Så gjorde den det til et princip, og vi har fået at vide fra regeringen, at det er af principielle grunde, at rederiforeningen ikke vil godkende dispensation for skibe. Dette princip opfandt rederiforeningen den 16. maj, og 24 timer før havde den det ikke og kendte den det ikke. Hvordan man end vender og drejer det, så er det rederiforeningens ærinde, regeringen og regeringspartierne går i denne sag, så meget mere som rederiforeningens seneste argumentation, doceret i udvalget af statsministeren — eller, undskyld, refereret i udvalget af statsministeren og senere nedfældet i et notat — går ud på, at rederne vil tabe mange penge, hvis denne strejke fortsætter. Det er det nøgne argument.

Hvad gidselstrejke angår: bortset fra at gidselstrejker og punktstrejker er tilladt i dette land, og lovgivningsmagten ikke kan indstille sig på at sige, vi forbyder gidselstrejker og punktstrejker, så er det rederne, der har lavet det til en gidselstrejke eller en